

న్యూజెర్సీ కథల పోటీలో రూ. 1000/-ల

బహుమతి పొందిన కథ

అడవిలో

వెన్నెల

- పాన్నాడ
సత్యప్రకాశరావు

“ఆ! నా కెందుకులే అంత మంచి చీర... నేనేమైనా ఉద్యోగాలు చెయ్యాలా? ఊళ్ళేలా?”

వరండాలో నుంచి మరదలు దుర్గ గొంతు విన బడటంతో చదువుతున్న పుస్తకంలోంచి క్రీగంటితో చూసింది మమత. ఇరుగు పొరుగుతో కలసి ఇన్స్టాల్ మెంట్ లో చీరలు అమ్మే సుబ్బలక్ష్మి దగ్గర చీరలు సెలెక్ట్ చేసుకొంటోంది దుర్గ.

“పైగా నే నే చీర కట్టుకొన్నా ఆయన పట్టించుకోరు. పట్టించుకోడానికి పొగడడానికి నా కెవరూ మగస్తేహితులు లేరు” దుర్గ గొంతుకి ఈసారి ముసిముసి నవ్వులు తోడయ్యాయి.

నాళ్ళందరి టార్గెటూ తనేనని తెలుసు మమతకి.

“ఈ మధ్య ఇలాంటి మాటలు ఎక్కువగా వినిపిస్తున్నాయి... తన పట్ల, తన తల్లి పట్ల చాలా అనుచితంగా ప్రవర్తిస్తోంది దుర్గ. తమ్ముడితో చెప్పినా లాభం లేదు. వాడో గంగిరెద్దు... ఎవరో ఒకళ్ళు సర్దుకుపోవాలంటాడు... ఆవిడ ఎప్పుడూ సర్దుకుపోదు. తమ పాడ అసలు గిట్టడం లేదు. ఏం చెయ్యాలి? పోనీ తననీ, తల్లినీ పోషిస్తున్నారా? అంటే అదీ లేదు. తను ఉద్యోగం చేసుకుంటూ నెలకు నాలుగు వేలు తెచ్చుకొంటోంది. అమ్మకు పెన్షన్ వస్తోంది. నిజానికి తమ్ముడి జీతం వారిద్దరికీ, పిల్లలకీ చాలదు. తనకి మాత్రం ఎవరున్నారనుకుని తన సంపాదనంతా వాళ్ళకే ఖర్చుపెడు తోంది. పిల్లలని తన పిల్లలలాగే పెంచుతోంది. అయినా తమ ఉనికిని భరించలేకపోతోంది. ఎందుకో!” మమత ఆలోచనలు గ్రతంలోకి పరిగెట్టాయి.

తండ్రి యాక్సిడెంట్ లో చనిపోయినప్పటికీ మమత ఇంటర్ ఫస్ట్ ఇయర్, ఆమె తమ్ముడు ఫోర్టు క్లాసులోను వున్నారు. మమత తల్లికి చదువు రాదు. వంట మనిషిగా పనిచేసి, బట్టలు కుట్టి పిల్లలను చదివించింది కాంతమ్మ... మమత మేనమామలు కొంత సాయం చేశారు. డిగ్రీ పూర్తి చేసి ఉద్యోగం సంపాదించేసరికి మమతకి పాతికేళ్ళు నిండిపోయాయి. పెళ్లి చేసుకొని తను వెళ్లి పోవచ్చు. కాని తమ్ముడి చదువు పూర్తికాలేదు... అందుకోసం మొదటిసారిగా పెళ్లిని వాయిదా వేసింది మమత. అయితే ఆమె తమ్ముడు డిగ్రీ పూర్తిచేసి ఉద్యోగంలో అడుగుపెట్టగానే ప్రేమలో పడ్డాడు... తల్లి చివాట్లు పెట్టింది అక్కకి పెళ్లికాకుండా చేసుకుంటావా అంటూ...

తమ్ముడి బాధ చూడలేక తనే దగ్గరుండి అతని పెళ్లి చేయించింది మమత... అప్పటికి ఆమెకి ముప్పై నిండిపోయాయి.

అంతకు ముందే పరిచయమయ్యాడు వసంత్. తన మనసులోని మాటను చాలా సూటిగా అడిగాడు. మమతే కాదంది.

“ఇది సినిమా కాదండీ అభినవ సంధ్యగారూ! జీవితం... మీ త్యాగం అర్థంలేనిది... పనికిరానిది... ‘నేను త్యాగం చేశాను’ అని చెప్తాకోవాలన్న తపనే నాకు ఎక్కువగా కనిపిస్తోంది... మీరు చేస్తున్న దానికన్నా. తల్లి, తమ్ముళ్ళ బాధ్యతలు వదిలెయ్యమని నేను చెప్తను. మీ జీవితాన్ని చక్క పెట్టుకోవాలని బాధ్యత కూడా మీ మీదే వుందని మర్చిపోవద్దు. రెంటినీ నిర్వహించండి... మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే... నేను... మిమ్మల్ని... పెళ్లి చేసుకుందామనుకొంటున్నాను” నిజంగా చాలా సూటిగా అడిగాడు వసంత్. అతను ప్రాక్టికల్ మనిషి... అతని మాటలు మమత అహాన్ని తృప్తిపరచలేకపోయాయి.

“తన త్యాగాన్ని అతను గుర్తించటం లేదు... అతనికి పెళ్లి చెయ్యాలని చెల్లెళ్ళు, చదువుకొంటున్న తమ్ముడు వున్నారు. తనూ సంపాదిస్తోంది. తనని

30-6-95

పెళ్లి చేసుకుంటే తన సాయంతో అతని బాధ్యతలు సులువుగా తీర్చుకోవచ్చుననుకుంటున్నాడా?" ఇలా ఆలోచించిన మమత "పెళ్లికి నాకు అభ్యంతరం లేదు... ఒక్క షరతు. నా తల్లి, తమ్ముళ్ళ బాధ్యతను మీరు కూడా వహించాలి" అని అడిగేసింది.

"డెఫినిట్లీ! మీ తమ్ముడికి ఉద్యోగం వచ్చేదాకా మన దగ్గరే వుండొచ్చు."

"ఉహూ! అలా కాదు... మా అమ్మ నన్ను ఎంతో కష్టపడి చదివించింది. ఆమె నా దగ్గరే వుండాలి"

"మీ తమ్ముడిని కూడా పెంచిందిగా. అతనికి బాధ్యత లేదా... పైగా తల్లి బాధ్యత తనయ్యింది. అయినా మనం వీలయినంత సహాయం చేస్తూనే వుందాం."

"అలా కాదు... రేపొద్దున్న వాడి పెళ్ళాం అమ్మను సరిగ్గా చూడకపోతే... అందుకని అమ్మ నా దగ్గరే వుండాలి..." మమత మంకుపట్టు అంతగా నచ్చలేదు వసంత్ కి. వసంత్ మమతని మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించిన మాట నిజమే. అతను అంతగా సీతిమంతుడు కాకపోవటంతో అందరిలాగే ఎంప్లాయిస్ గర్లనే చేసుకోవాలనే ఉద్దేశంతో వున్నాడు... తన ఒక్క జీతంతో అతని బాధ్యతలు నెరవేర్చలేడని అతనికి తెలుసు... అయితే భార్య సంపాదన మీద పూర్తి హక్కులు కావాలని ఆమె వాళ్ళకి ఎటువంటి సహాయం చెయ్యకూడదని అంక్షలు పెట్టేటంత సంకుచిత మనస్కుడు కాదు. అతని తల్లిదండ్రులు కట్టం ఆశిస్తున్నా కట్టం తీసుకోకుండా మమతని పెళ్లి చేసుకోవడానికి ఇంట్లో వాళ్ళని ఒప్పించాడు... కానీ మమత తల్లి పెర్మనెంట్ గా వాళ్ళ దగ్గర వుండటానికి అతని తల్లి ఒప్పకోలేదు... అవిడ ఓ యావరేజ్ అత్తగారిలాగే మాట్లాడింది. వరోక్షంగా సహాయం చెయ్యడానికి వసంత్ సిద్ధపడినా మమత సుముఖంగా లేదు... అతను ఎంతో నచ్చచెప్పడానికి ప్రయత్నించాడు... కానీ మమత చాలా మూర్ఖంగా ప్రవర్తించి అతని మనసుని గాయపరచింది... అతని పెళ్లి వేరెవరితోనో... ఆఫ్ కోర్స్, ఎంప్లాయిస్ గర్లతోనే జరిగిపోయింది.

త్యాగ గుణం మంచిదే కానీ "త్యాగం చేస్తున్నాను" అనే భావం ఓ పెద్ద మేనియా. వాళ్ళు నాల్గూల్ గా ప్రవర్తిస్తే బాగానే వుంటారు కానీ... దానికి 'గుర్తింపు' కోసం 'తగిన ప్రతిఫలం కోసం' ఎక్కువగా ఆశించి అసంతృప్తికి గురి అవుతారు... మొండిగా తయారవుతారు... మోడుగా మిగిలిపోతారు.

మమత విషయంలో జరిగింది అదే. ఆమె ఉద్దేశం మంచిదే అయినా ప్రాక్టికల్ గా ఆలోచించి వుంటే ఆమె జీవితం హాయిగానే వుండేది. ఒక్కోసారి 'యాప్రైవేట్స్' అవసరం అవుతుంది. పరిస్థితులని 'అంగీకరించాలి'. దానిని 'ఓటుమి'గా తీసుకోకూడదు...

మమతకి నలభై వసంతాలు గడచిపోయాయి... తమ్ముడికి ఇద్దరు పిల్లలు... బాబు... పాప... ఇద్దరూ ఆమె దగ్గర బాగా చేరికయ్యారు. ఆమె సంపాదనంతా వాళ్ళకే ఖర్చు పెడుతుంది. అయినా మరదలు దుర్గకి అత్తగారన్నా, అడపడ చన్నా అస్సలు పడదు... పెళ్లిచేసుకున్న తమ్ముడు ఆమె సంగతి ఆమె పెళ్లి సంగతి ఎవ్వడో మర్చిపోయాడు... తల్లి అవ్వడవ్వడు పోరుతూ వుంటుంది.

ఇరుగు పొరుగుకి సంబంధాలేమైనా వుంటే చెప్పమని అడుగుతూ వుంటుంది. రాను రానూ ఆ విషయం పట్ల ఉదాసీనత, నిర్లక్ష్యత ఏర్పడ్డాయి. "ముట్టుడిగే వయసులో పెళ్ళేమిటి" అని ఎంతో దారుణంగా దుర్గ ప్రక్కవాళ్ళతో అనడం మమత వినకపోలేదు... వసంత్ లా మరి ఎవరూ ఆమెకి చేరువ కాలేదు. వసంత్ ఎంతో మంచివాడు. తను మూర్ఖంగా ఆలోచించి పోగొట్టుకొన్న దేమిటో ఆమెకి అర్థమయ్యేసరికి అన్నీ చేజారిపోయాయి. ఆలోచిస్తే వసంత్ చెప్పినదే నిజమనిపిస్తోంది. తన సంపాదన తిని తనని అసహ్యించుకొంటున్నారు... బాధ్యతగల కొడుకే తల్లిని తోబుట్టువుని చీదరించుకొంటూ వుంటే వసంత్ తల్లి తమని ఎలా చూస్తుంది? ఎలా చూసినా కనీసం వసంత్ ప్రేమ అయినా దక్కేది... ఇప్పుడు 'రెంటికి చెడిన రేవడు'లా అయింది తన పరిస్థితి. పైగా ఒంటరి అడదంటే అందరికీ చులకన. ఆఫీసులో బాస్ దగ్గరనుంచి ప్యూన్ వరకు "అడవి కాచిన వెన్నెల" అనుకొంటూ తెగ బాధ పడిపోతూ వుంటారు, రాస్కెల్స్. ఒకరిద్దరు మంచివాళ్ళు లేకపోలేదు. నిస్వార్థంగా సాయపడేవాళ్ళు తక్కువే... ఉన్న ఆ ఒకరిద్దరు "మంచివాళ్ళు" ఎవ్వడైనా ఏదైనా సాయం చేస్తే "మగ స్నేహితులు" అంటూ దుర్గ దెవ్వుతూనే వుంటుంది."

"అంటే" అంటూ స్కూలు నించి వచ్చిన పిల్లలు మీదపడటంతో ఆలోచన లోంచి తేరుకుంది మమత.. ఆ పిల్లలతో ఆడుకొని అన్నీ మర్చిపోతున్న సమయంలో ఆమెకి వచ్చింది ఓ ఆలోచన.

వారం తిరక్కుండా వేరే అద్దె ఇల్లు చూసుకొని తల్లితో కలిసి వెళ్ళిపోయింది మమత. అంత ధైర్యం చేస్తుందని అనుకోని దుర్గకు మింగుడు పడలేదు. వంట పని అత్తగారు, పిల్లల ఆలనా పాలనా అడపడుచు చూస్తూ వుండడంతో కొవ్వెక్కిన దుర్గకు ఇల్లు, పనులు నడపడం కష్టమయింది. మమత ఎవరినైనా 'దత్తత' తీసుకుందామనే ఆలోచనలో వుంది అని వినేసరికి తన పిల్లలలో నెవరినైనా తీసుకొంటే బాగుంటుంది... ఆమె ఆస్తి కలిసొస్తుందని ఆశ పడింది. చూచాయగా కబురు పెట్టింది కూడా. కాని ఎవ్వడైతే అనాథ శరణా లయం నుంచి ఓ ఆరు నెలల పాపను తెచ్చి పెంచుకుంటోందన్న విషయం వినబడేసరికి బిత్తరపోయింది. ఎవరో మగ స్నేహితుడు "పుణ్యం" కట్టుకొని వుంటాడని అవాకులు చవాకులు ప్రేలటం తప్ప ఏమీ చెయ్యలేకపోయింది. అర్థిక చిక్కుల్లో పడిన మొగుడి తిట్ల మిగిలాయి దుర్గకి.

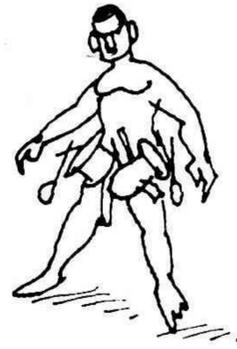
నా యవ్వనం అడవికాచిన వెన్నెల అయిందేమో కాని నా జీవితం కాదు... కాకూడదు అనుకొన్న మమత అనాథ శరణాలయం నుంచి ఎంతో ధైర్యంగా ఆరు నెలల అడపిల్లను తెచ్చుకొని "వెన్నెల" అని పేరు పెట్టుకొంది. ఆ అడవిలో వెన్నెల విరగకాసింది.

సామాన్లు

"ఏంటి సార్? ఇవాళ ఆఫీసుకి డ్రెస్ వేసుకు రాకుండా గ్లాసులు, కంచాలు కట్టుకొచ్చారు?" అడిగాడు వంశీ.

"ఏం చెయ్యమంటావయ్యా, మా అవిడ నాకున్న బట్టలన్నీ స్టీలు సామాన్ల వాడికి వేసేసి ఇవి తీసుకుంది!" ధుమధుమలాడుతూ అన్నాడు ఆఫీసర్.

- పి.వి. మురళీకృష్ణ

తండ్రి పేరుతో

పిలవబడుతున్న తనయుడు

కీ.శే. శశాంక చక్కని కవి. అరసి కుమారుడు ఓలేటి పార్వతీశం. దూరదర్శన్ లో వ్యాఖ్యానాల కోకిలగా వ్యాపించినవాడు. సాహితీ సమావేశాలలో శశాంక సమకాలికులు పార్వతీశం కనిపిస్తే శశాంక అని పిలుస్తారు. తండ్రిని రలపించే గొప్ప దనం వున్నందువల్లే అలా అంటారని సారస్వర స్రీయులు అనడంపడుతుంటారు. - జి. శ్రీశైలం

పిలిపించుకోవటం ఎమోగాని, చాలామంది బుత్తకటం తల్లిగి దండ్రుల ఆస్తి తాగిపోతా!

30-4-95 ఆంధ్రజ్యోతి నవంబరు వార్తకు